

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 15-01-44868 כרמלי נ' אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עוז ניר נאוי

תובעת רוני כרמלי

נגד

נתבעת אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

פסק דין

א. מבוא

1. לפני תביעת התובעת לתשלום פיצוי בסך 18,000 ₪, בגין קבלת הודעות פרסומת, אשר נשלחו לטלפון הנייד שברשותה על ידי הנתבעת, רשת למכירת מוצרי מזון.

ב. העובדות וטענות הצדדים

2. אין מחלוקת כי בתאריך 30.6.12 חתמה התובעת על טופס הצטרפות למועדון הנתבעת "קינג סטור", ובמסגרתו חתמה על הסכמתה לקבל את שלהלן:

"דברי דואר/ או הודעות על מבצעים המפורסמים על ידי רשת קינג סטור ו/או פרסומים של בתי עסק אחרים במסגרת שיתופי פעולה באמצעי המדיה השונים. חברי המועדון יכולים לבטל הסכמתם בכל עת באמצעות הודעה בכתב לרשת קינג סטור" (להלן: "כתב ההסכמה").

3. כשנתיים וחצי לאחר חתימתה על הסכמה כאמור, החלה התובעת לקבל מסרונים פרסומת מהנתבעת לטלפון הנייד שברשותה. לאחר שהתקבלו שלושה מסרונים, ביקשה התובעת להסיר עצמה מרשימת התפוצה. דא עקא, על הודעות הפרסומת שנשלחו לא צוינו דרכי הקשר לצורך מתן הודעת סירוב והסרה.

4. לפיכך, שלחה התובעת מסרונים תשובה בכתב למספר ממנו נשלחו אליה הודעות הפרסומת, בשני מועדים שונים [מסרון מיום 12.11.2014, ומסרון מיום 10.12.2014].

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 15-01-44868 כרמלי נ' אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

תיק חיצוני:

5. משראתה התובעת כי הדבר לא הועיל, טלפנה בתאריך 15.12.2014, למספר המצוין על הודעת הפרסומת, כדי לבקש את הסרתה מרשימת התפוצה אלא שבמספר זה לא היה כל מענה.

6. בתאריך 26.12.2014, איתרה התובעת את מספר הטלפון של סניף הנתבעת בקלנסווה, הוא הסניף בו חתמה על טופס ההצטרפות, ושוחחה עם גברת העונה לשם פטמה, אשר הבטיחה לתובעת כי מספר הטלפון הנייד שלה יוסר מרשימת התפוצה באופן מיידי.

7. אלא שאף לאחר שיחה זו לא תמו ההודעות, ולפחות 10 הודעות נשלחו לאחר מועד זה.

8. מנגד, טוענת הנתבעת כי התובעת הסתירה בתביעתה את עובדת חתימתה על כתב ההסכמה מתאריך 30.6.2012. כמו כן, כי בניגוד להתחייבותה, לא פנתה התובעת בהודעה בכתב לנתבעת וחלף זאת נהנתה ממבצעי הנתבעת. לפיכך, כך נטען, מדובר בתביעה קנטרנית המהווה ניסיון התעשרות שלא כדין. לעניין ההסרה טענה הנתבעת, כי לאור כתב ההסכמה, אין די בפניה טלפונית, אשר אף היא שנויה במחלוקת.

9. נטען אף כי הגשת התביעה הסבה לנתבעת נזק עצום ופגיעה בשמה הטוב ולפיכך יש לדחות את התביעה.

10. בדיון שהתקיים העידו התובעת ונציג הנתבעת, מר ראשד סאלח.

ג. דיון והכרעה

11. סעיף 30א(ד) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**") קובע כי אף נמען שהסכים לקבל דברי פרסומת, רשאי בכל עת להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת.

12. סעיף 30א(ה)(2) לחוק התקשורת קובע כי "**מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב.**"

13. בענייננו, לא יכול להיות חולק כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30א(ה)(2), ולא ציינה במסרוניה את הדרך ליצור עמה קשר על מנת למסור הודעת סירוב. אמנם במסרונים שנשלחו

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 15-01-44868 כרמלי נ' אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

תיק חיצוני:

צוין מספר טלפון אלא שלא נכתב דבר לעניין מהותו וממילא התובעת העידה ועדותה לא נסתרה, כי במספר זה לא הייתה תשובה. אף נציג הנתבעת אישר בעדותו כי "היא שלחה הודעה למספר טעות, זה לא המספר שלנו" (עמוד 2, שורות 6-7).

14. בנסיבות אלה, דומני כי פעולותיה של התובעת כפי שפורטו לעיל די בהן, כדי להוכיח משלוח הודעת סירוב כנדרש, חרף כתב ההסכמה. ודוק.

15. בת"צ (מרכז) 4818-07-10 מנדנך נ' גלובל נטוורקס אי. סי. איי בע"מ (9.2.2012), קבע כבוד השופט גרוסקופף ככלל אצבע, כי ככל שיוכיח תובע כי שלח הודעות סירוב בשלושה מועדים שונים, בנוסח הודעה ברור, יעבור הנטל אל הנתבע להוכיח כי לא קיבל הודעת סירוב:

"... התובע לא יכול להוכיח במקרה הרגיל כי הודעת הסירוב התקבלה בודאות, אולם לכל הפחות ביכולתו להוכיח כי שלח את ההודעה מספר פעמים (ולעניין זה נראה כי ככלל אצבע ניתן להסתפק בשלוש ניסיונות במועדים שונים), וכי נוסח ההודעה היה ברור. כאשר התובע מוכיח כי שלח לפחות מספר הודעות סירוב, עובר הנטל לנתבע להוכיח כי הוא לא קיבל אף אחת מהן." [שם, פסקה 9].

16. התובעת כאמור, הוכיחה כי שלחה שני מסרונים בכתב. עוד טענה התובעת כי ביצעה שיחת טלפון לנתבעת, וכי נציגה בשם פטמה הבטיחה לה כי תסיר את מספרה מרשימת התפוצה. נציג הנתבעת הודה בדיון, כי "פטמה היא קופאית ראשית בסניף" ולא שלל את טענות התובעת כי אכן התקיימה שיחת טלפון בין התובעת לגברת פטמה וכי האחרונה התחייבה להסיר את התובעת מרשימת התפוצה. הנתבעת נמנעה מזימונה של גברת פטמה אשר עובדת בשירותיה דבר הפועל לרעת הנתבעת ותומך בטענות התובעת.

17. לפיכך, משלא מילאה הנתבעת את חובתה על פי חוק, ולא ציינה דרך ליצור עמה קשר, די לדידי בשני המסרונים ששלחה התובעת, ובשיחת הטלפון, כדי להוות למצער שלוש הודעות סירוב המעבירות את הנטל לנתבעת, להוכיח כי לא קיבלה את הודעת הסירוב.

18. בעניינו סבורני כי הנתבעת לא עמדה בנטל להוכיח כי לא קבלה הודעת סירוב אלא להיפך. כאמור, נציג הנתבעת לא שלל את התחייבותה של גברת פטמה להסיר את התובעת מרשימת התפוצה וממילא זו לא הובאה להעיד; משכך סבורני כי יש לראות בנתבעת כמי שקבלה הודעת סירוב.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 15-01-44868 כרמלי נ' אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

תיק חיצוני:

19. ויודגש – משלא ציינה הנתבעת במסרוניה כיצד למסור הודעת סירוב, אין היא יכולה להלין בפני התובעת כי זו לא שלחה מכתב לסניף בהתאם לכתב ההסכמה. בעניין זה איני מקבל את עמדת הנתבעת כי ניתנה התחייבות בכתב ההסכמה לעניין אופן ההסרה – בהודעה בכתב, שכן זה נחתם כשנתיים וחצי לפני משלוח ההודעה הראשונה וברי כי היה על הנתבעת לפעול בעניין זה בהתאם לחוק, כמפורט לעיל.

20. לעניין שיעור הפיצוי קבע בית המשפט העליון (כבוד השופט פוגלמן), את שלהלן:

"להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך.

סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו."

[ראה רע"א 1954/14 חזני נגד הנגבי, מתאריך 4.8.2014]

21. בכל נסיבות העניין ותוך שלקחתי בחשבון את מכלול השיקולים ואת ההתנהלות הצדדים וכל האמור לעיל, ראיתי לחייב את הנתבעת לפצות את התובעת בסכום של 350 ₪ לכל הודעה שנשלחה לאחר שיחת הטלפון מתאריך 26.12.2014 (10 מסרונים). כן ראיתי לחייבה בסכום של

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 15-01-44868 כרמלי נ' אלמשהדאוי קינג סטור בע"מ

תיק חיצוני:

200 ₪ בגין הפרת הוראות סעיף 30א(ה)(2) לחוק התקשורת, בכל אחד מן המסרונים שנשלחו לתובעת (סה"כ 25 מסרונים).

ד. סיכום

22. לאור האמור, תשלם הנתבעת לתובעת סך של 8,500 ₪ כאמור בפסקה 21 לעיל. כמו כן, תישא הנתבעת בהוצאות התובעת בסך 500 ₪, וזאת בנוסף להוצאות שנפסקו עד כה. הסכום הכולל ישולם תוך 30 יום.

23. רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד, בתוך 15 יום.

24. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים, בדואר רשום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

עוז ניר נאוי, שופט